

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XV. Qvomodo Monasterium Cathedralis Ecclesiae ad vsum restaurauerit & ornauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

nobijs sanctę institutionis forma nullatenus alicui mortali-
um liceat permutare; nisi fortę ad melioris status pręro-
gatiuam pręstante domino, voluerit promouere-

**QVO MODO MONASTERI-
um Cathedralis Ecclesie ad vsum
restaurauerit & orna-
uerit.**

IN diebus ipsius semper honorandę me- **XV.**
morie OTTONIS, Cathedralis Ecclesie mo-
nasterium, quod sub antecessore suo domino
permittente, vsque ad solos muros superstites
conflagratum erat incendio, multis sumptibus ab eo ad
pristini decoris nobilitatem reparatum est. Ipse pauimę-
tum stravit, columnas Ecclesie, quas ignis affrauerat ope-
re gipseo & firmavit & ornauit, Chorum sancti GEORGII
exaltauit, picturas quoq; non ignobiliores prioribus effe-
cit; & ne ultra similes formidare debeat euentus, totũ mo-
nasterium & turres cupreis tabulis contextit, sphaeras quo-
que & CRUCES turrium deaurauit, omnia deniq; ædificia
claustrı per officinas singulas renouare, & in meliorem
statum promouere curauit. Quantum vero eidem Eccle-
sie bonorum & prędiorum, pręter ea quę a fundatoris li-
beralitate ipse pridem habuerat, benignitate ipse superad-
diderit, in redditibus & oblationibus quotidianis canoni-
cę prębendę considerari potest. Ecclesiam quoque san-
cti MICHAELIS cum terrę motu soluta, ruinam sui mi-
nari videretur, a fundamento destruxit, & ingenti sum-
ptu ac pecunia maioris & elegantis fabrefactę mona-
sterium in laudem & gloriam DEI & militię cęlestis
erexit.

erexit. Stipendia quoq; fratrum talentis plusquam nonaginta redituū per singulos annos cumulauit. Multa quoq; ornamenta eidem loco contulit, ipsumq; vsq; ad nouissimam tubam & vocem filij Dei locum habitationis suo venerando corpori elegit. Multa hic studio breuitatis prætereo, quæ huic & alijs cœnobijs & Ecclesijs suis ab iplo collata sunt, in pallijs, stolis & casulis, in calicibus aureis & argenteis, in thuribulis & acerris, in candelabris & varijs Ecclesiarum utensilibus, in cortinis, aulæis, & tapetibus, in libris vtriusq; testamenti, & varijs codicibus, quorum omnium tam ingens copia est, vt numerus æstimationem videatur excedere; mirumq; ab vno Episcopo tot locis tanta potuisse conferri. Sed hæc omnia de fonte rei familiaris hauriens, Deo subministrante abundantia, ipsum nō exhaust; quia, sicut fateri consuevit, quanto magis in opera Dei erogabat, tanto magis quod erogabat habebat. Nā licet totus in Deo fuerit, & omnia sua in cœlestes thesauros præmittere festinaret, ipse tamen vtpote prudens & potens Deo, quæ Dei erant reddidit, & mundo quod suum erat non negauit. Regibus quippe sæculi regni, pontifices honorificando, fideliter domi forisq; seruiuit: principum quoq; sibi familiaritates & amicitias intimas conciliavit: ministerialibus & scodatis Ecclesiæ propria iura & honorem intemeratum conseruauit, familiam deniq;, & omnia sibi adhaerentia firmissimo pietatis præsidio, & maternæ affectionis ala confouendo protexit; stipendia Episcopalis mensæ nullius vnquam necessitatis occasione minorauit; sed quod de parsimoniali fundo Ecclesiæ matricis propter adiacentiam & oportunitatem cœnobijs contulit, empticijs & aduentitijs prædijs recompensare cum augmento ei curauit; quia de iniusto non posse fieri dicebat elemosynam. Iniustum autem, imo iniuriam maximam esse

esse affirmabat, aliqua largitione aut feudatione, sine recompensatione, tabulam minuere successorum. Ad hanc ergo excludendam suspicionem, & ne cuiquam succedentium sibi Episcoporum fas sit dispositioni eius quidquam superordinare, vel ab ipso bene ordinata rescindere, sedes apostolica, eius postulatione, super his omnibus huiusmodi ei confirmationis priuilegium postulauit.

PRIVILEGIUM CALIXTI

Papæ.

CALIXTUS Episcopus seruus seruorum XVI

Dei, venerabili fratri Ottoni Babergensi Episcopo salutem & Apostolicam benedictionem. Sanctorum Patrum præceptis & Canonicis sanctionibus demonstratur, quod prædia & possessiones Ecclesiarum, quæ vota fidelium, præcia peccatorum & pauperum patrimonia non immerito nuncupantur, vendi vel alienari non debeant. Quæ enim diuinæ maiestatis obsequio, & celestium secretorum usui sūt dicata, non decet in alienum ius redigi, vel in alterius seruitij formam transmutari. Nempe vt beati SYMMACHI Papæ verbis loquamur: Possessiones quas vnusquisque Ecclesiæ propriè dedit, aut reliquit, arbitrio alienari quibuslibet titulis aut distractionibus, vel sub quocunque argumento non patimur. Ea propter nos tuis iustis postulationibus annuentes, mansos qui Episcopalis mensæ tuæ seruitio dediti sunt in eodem statu, in quo benè à te dispositi cognoscuntur futuris temporibus permanere præsentis scripti nostri confirmatione sancimus; statuentes, vt nulli successorum tuorum, vel alicui hominum liceat eos vendere, siue in laicorum beneficium tradere, vel in vsus ali-

Yy 3

os com-